

УДК 336.143

М. І. Титарчук,
аспірант кафедри фінансів,
Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
ORCID ID: 0000-0001-7697-6278

DOI: 10.32702/2306-6792.2021.12.68

БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

М. Titarchuk,
Postgraduate student of the Department of Finance, Kyiv National University of Trade and Economics, Kyiv

BUDGET POLICY OF ECONOMIC DEVELOPMENT

У статті показано, що сутність бюджету полягає в фінансово-економічних відносинах, що виникають з приводу перерозподілу частини сукупного валового внутрішнього продукту, з метою формування та використання фінансових ресурсів держави. На основі дослідження теоретичних засад програмно-цільового методу розкрито його економічну сутність в якості інструменту планування видатків бюджету, спрямованого на формування показників видаткової частини бюджету за програмами на довго- і середньостроковий період з метою отримання соціально значущого результату у певній галузі згідно із стратегічними напрямками політики соціально-економічного розвитку країни та забезпечення ефективного використання бюджетних коштів. Визначено, що держава, регулюючи ці макроекономічні показники, впливає на обсяги сукупного попиту та пропозиції, темпи перерозподілу валового національного продукту. Важливим завданням бюджетної політики є забезпечення динамічної рівноваги сукупного попиту та пропозиції. Доцільним є використання певних обмежувальних правил із встановленням індикативних значень макроекономічних показників, у тому числі рівня дефіциту бюджету, державного боргу. Залежно від поставленої мети, бюджетна політика направлена на досягнення макроекономічної стабілізації, стимулювання збалансованого економічного розвитку. Потребується подальша оптимізація головних розпорядників коштів та кількості бюджетних програм для планування та виконання програм, тільки тих, які відносяться до основних функцій та завдань головного розпорядника коштів. Важливою функцією держави є досягнення стійкості, динамічності та збалансованості процесів економічного зростання, при врахуванні характеристик сталого суспільного розвитку. У сучасних умовах розвитку доцільним є посилення ступеня взаємоузгодженості результатів діяльності головного розпорядника коштів із бюджетним плануванням. Застосування у бюджетному процесі даних щодо результативності програм, як дієвого інструменту підвищення ефективності бюджетної політики, сприятиме переходу до фінансування за принципом виконання бюджетними установами завдань відповідно до пріоритетів розвитку галузі. Вагомим є здійснення моніторингу бюджетних програм з метою визначення стану її виконання, відповідних заходів, спрямованих на підвищення рівня ефективності бюджетних програм.

The article shows that the essence of the budget is the financial and economic relations arising from the redistribution of part of the gross domestic product, in order to form and use the financial resources of the state. Based on the study of the theoretical foundations of the program-target method revealed its economic essence as a tool for planning budget expenditures, aimed at forming indicators of budget expenditures for long— and medium-term programs in order to obtain socially significant results in a particular area. -economic development of the country and ensuring the efficient use of budget funds. It is determined that the state regulating these macroeconomic indicators affects the volume of aggregate supply and demand, the rate of redistribution of gross national product. An important task of fiscal policy is to ensure a dynamic balance of aggregate supply and demand. It is advisable to use certain restrictive rules with the establishment of indicative values of macroeconomic indicators, including the level of budget deficit, public debt. Depending on the set goal, budget policy is aimed at achieving macroeconomic stabilization, stimulating balanced economic development. Further optimization of the main spending units and the number of budget programs for planning and implementation of programs, only those that relate to the main functions and tasks of the main spending unit, is

required. An important function of the state is to achieve stability, dynamism and balance of economic growth, taking into account the characteristics of sustainable social development. In modern conditions of development it is expedient to strengthen the degree of coherence of the results of the main spending unit with budget planning. The use of data on the effectiveness of programs in the budget process, as an effective tool for improving the effectiveness of fiscal policy, will facilitate the transition to funding on the principle performance of budgetary institutions in accordance with the priorities of the industry. It is important to monitor budget programs in order to determine the status of its implementation, appropriate measures to improve the effectiveness of budget programs.

Ключові слова: бюджет, бюджетна система, бюджетні відносини, бюджетне регулювання, бюджетна політика, видатки бюджету, економічний розвиток.

Key words: budget, budget system, budget relations, budget regulation, budget policy, budget expenditures, economic development.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Система бюджетного регулювання є вагомим чинником відтворюваних процесів на макрорівні, що направлено на реалізацію пріоритетів соціально-економічного розвитку держави. Бюджет відіграє важливу роль в економічному розвитку країни. Потребує визначення обсяг тієї частки бюджету, яку держава планує витратити на розвиток — встановлення такої частки залежить від позиції держави щодо ступеня впливу на економічні процеси, від наявних інструментів, які мають забезпечити контроль за ефективним використанням бюджетних коштів. Держава використовує видатки як інструмент реалізації ефективної економічної політики. Бюджетні видатки використовуються для міжгалузевого і територіального перерозподілу фінансових ресурсів із метою раціонального розміщення виробничих сил, сприяння економічному зростанню. Видатки бюджету на розвиток у перспективі повинні забезпечувати реалізацію соціально-економічного розвитку країни. Важливим є розкриття напрямів посилення ефективності бюджетної політики в умовах інституційних перетворень. Пріоритетним напрямом, враховуючи перетворення вітчизняної економіки є удосконалення інституційних засад системи бюджетного регулювання. Вагомим є поглиблення взаємозв'язку між стратегічними планами діяльності розпорядника та плануванням бюджету шляхом запровадження планування за відповідною методологією в умовах трансформаційних економічних перетворень. Необхідним є розвиток інституційної архітектури бюджетної системи в контексті розподілу відповідальності, завдань та функцій учасників бюджетних відносин.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Серед вагомих наукових досліджень зарубіжних вчених у сфері розвитку бюджетних відносин можна назвати праці Дж. Б'юкенена, О. Джорда [10], В. Танзі, А. Тейлора [10], П. Самуельсона, Р. Солоу, Дж. Стігліца. Питання бюджетної політики досліджуються у працях вітчизняних вчених: Т. Канєвої [1,6], Л. Козарезенко [2], Г. Кучер, В. Макогон [3; 7—9], Ю. Маркуц [9], А. Лисяк, І. Луніної, М. Пасічного [1; 6], Ю. Радіонова, О. Самошкіної [5], В. Федосова, І. Чугунова [1—9] та інших.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ

Метою дослідження є розкриття сутності бюджетної політики економічного розвитку.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Для виконання основних завдань щодо формування системи управління державними фінансами, підвищення ефективності та прозорості їх використання, досягнення визначених цілей соціально-економічного розвитку необхідним є удосконалення програмно-цільового методу планування бюджету у частині підвищення результативності діяльності розпорядників бюджетних коштів, розробки системи оцінки результативності бюджетних програм з точки зору отримання конкретних кінцевих результатів. На цьому етапі розвитку державних фінансів у провідних країнах простежується тенденція до реформування системи управління державними видатками шляхом підвищення рівня її ефективності та результативності.

Сутність бюджету полягає в фінансово-економічних відносинах, що виникають з приводу

перерозподілу частини сукупного валового внутрішнього продукту, з метою формування та використання фінансових ресурсів держави. На цьому етапі соціально-економічного розвитку важливим є вироблення стратегічних цілей і пріоритетів розвитку адміністративно-територіальних одиниць, забезпечення їх врахування в бюджетному плануванні. Розробка стратегії і програми соціально-економічного розвитку повинна виходити з формування порядку планування бюджетних асигнувань та відповідно до бюджетних обмежень, підвищення якості фінансового менеджменту головних розпорядників бюджетних коштів. Для реалізації принципу передбачуваності податкового навантаження доцільно здійснювати оцінку ефективності та рівномірності податкового навантаження, а також аналіз потенціалу можливого його збільшення. Важливим елементом визначення ефективності зміни податкового навантаження виступає аналіз чутливості обсягу податкових надходжень до зміни податкових ставок і показників економічного розвитку території. Важливого значення, нині набуває перспективне бюджетно-податкове прогнозування та планування, що надає можливість сформулювати пріоритетні завдання, оцінити необхідні фінансові ресурси для їх реалізації. На основі дослідження теоретичних засад програмно-цільового методу розкрито його економічну сутність в якості інструменту планування видатків бюджету, спрямованого на формування показників видаткової частини бюджету за програмами на довго- і середньостроковий період з метою отримання соціально значущого результату у певній галузі згідно із стратегічними напрямками політики соціально-економічного розвитку країни та забезпечення ефективного використання бюджетних коштів. Програмно-цільовий метод планування бюджетних видатків є ефективним інструментом регулювання суспільного розвитку. Обґрунтовано доцільність використання інституційного підходу щодо розкриття економічної сутності програмно-цільового методу в системі бюджетного регулювання. Подальший розвиток програмно-цільового методу у бюджетному процесі має здійснюватися на основі запровадження стратегічного бюджетного планування, ґрунтуватися на ретельному аналізі оптимально необхідного обсягу асигнувань бюджету для фінансування програми у перспективному періоді, здійснення контролю за досягненням мети бюджетної програми. Доцільним є розробка критеріїв оцінки бюджетних програм щодо обсягу затрат, якості надання

послуг або вироблення продукції, досягнення визначених результатів, рівня ефективності використання бюджетних коштів з метою підвищення адаптивності системи планування бюджетних видатків до суспільних потреб на певному етапі розвитку. Важливою передумовою удосконалення програмно-цільового методу планування є державні цільові програми, які є складовою стратегії розвитку країни, її адміністративно-територіальних одиниць, галузей економіки. Проведений аналіз державних цілових та бюджетних програм свідчить про потребу посилення їх взаємозв'язку.

Зарубіжний досвід застосування програмно-цільового методу показує, що заходи спрямовані на покращення ефективності використання бюджетних коштів здійснюються у Сполучених Штатах Америки, Канаді, Франції, Австралії, які використовують всі компоненти цього методу під час формування та виконання бюджетів на всіх рівнях бюджетної системи. Країни досягли достатньо високого рівня результативності бюджетних програм, прозорості бюджетного процесу, відкритості й ефективності використання бюджетних коштів. На сучасному етапі країни із трансформаційною економікою поступово підвищують рівень бюджетної результативності, посилюють дієвість середньострокового бюджетного планування та прогнозування. За результатами дослідження зарубіжного досвіду запровадження та використання програмно-цільового методу визначено пріоритети розвитку програмно-цільового планування видатків у вітчизняній бюджетній системі, в тому числі здійснення подальшого розвитку методології програмно-цільового методу; розвиток системи державного стратегічного планування та прогнозування соціально-економічного розвитку країни, запровадження середньострокового бюджетного планування; розробка системи оцінювання та моніторингу виконання бюджетних програм. Удосконалення системи планування видатків державного бюджету, посилення його стимулюючого впливу на економіку потребує обґрунтування пріоритетних напрямів розвитку програмно-цільового методу.

Пріоритетним напрямом вдосконалення інституційного середовища бюджетного механізму економічного зростання є підвищення частки наукоємного та високотехнологічного виробництва у структурі валового внутрішнього продукту, посилення результативності державного інвестування, створення належних

умов для впровадження інновацій у виробничий процес, збільшення обсягів іноземних та вітчизняних інвестицій у фінансовий та реальний сектори економіки. Реалізація зазначеного потребує посилення дієвості механізмів захисту прав інвесторів, удосконалення нормативно-правового забезпечення, розвитку фінансових інструментів, покращання рівня адміністрування податків, забезпечення довгострокової макроекономічної стабільності. Інституційна структура системи управління бюджетом еволюціонує та удосконалюється разом з інституційною системою суспільства. Модель економічного зростання країни має поєднувати інноваційні, соціальні, бюджетні складові, що забезпечить якісне функціонування бюджетної системи. Ступінь розвитку інституційного середовища в достатній мірі впливає на обсяг транзакційних витрат, чим більший рівень прозорості державних інститутів, тим вища дієвість державного управління. Запропоновано напрями удосконалення підходів до формування переліку результативних показників відповідно до вимог програмно-цільового методу, методологію формування показників бюджетних програм, що ґрунтується на визначенні кінцевих результатів, соціально-економічного ефекту на основі стратегічної мети, завдань, напрямів діяльності головного розпорядника бюджетних коштів [1; 7].

Доцільним є підвищення стійкості бюджетної системи країни, використання сукупності інституційних механізмів з урахуванням розвитку економік провідних країн, системи бюджетного регулювання, до найбільш вагомих інструментів якої слід віднести обсяги бюджетних доходів та видатків, дефіциту бюджету, державного боргу. Держава регулюючи такі макроекономічні показники впливає на обсяги сукупного попиту та пропозиції, темпи перерозподілу валового національного продукту. Важливим завданням бюджетної політики є забезпечення динамічної рівноваги сукупного попиту та пропозиції. Доцільним є використання певних обмежувальних правил із встановленням індикативних значень макроекономічних показників, у тому числі рівня дефіциту бюджету, державного боргу. Залежно від поставленої мети, бюджетна політика направлена на досягнення макроекономічної стабілізації, стимулювання збалансованого економічного розвитку. Механізм реалізації бюджетної політики країни передбачає використання сукупності відповідних фінансових інструментів, які значним чином впливають на темпи

економічного зростання. Забезпечення суспільного розвитку потребує посилення дії бюджетного мультиплікатора виходячи з пріоритетів соціально-економічної політики країни. Бюджетна система повинна мати низку важелів, за допомогою яких держава може здійснювати розподільчі і перерозподільчі функції. Зазначені важелі повинні бути систематизовані як певні елементи бюджетного механізму, які включають розробку нормативно-законодавчих документів стосовно бюджетного планування, регулювання, фінансування, звітності, бюджетного контролю. Бюджетний механізм повинен забезпечувати втілення бюджетного регулювання держави, відображати певну спрямованість бюджету на вирішення соціально-економічних завдань на відповідному етапі розвитку країни. Інституційна рівновага не означає статичної рівноваги, повинна бути стійка динамічна рівновага, зокрема, бюджетна збалансованість важлива насамперед у середньостроковій перспективі. Дефіцит або профіцит бюджету є активним інструментом впливу на економічний розвиток у короткостроковому періоді. Стратегія розвитку економіки, пов'язана із підвищенням рівня її ендогенної складової, вимагає відповідних інституційних змін у фінансово-бюджетному регулюванні, зокрема у податковій політиці, державній політиці у сфері видатків, запозичень, державного боргу.

Розвиток бюджетної системи, створення сучасних економічних інституцій, запровадження нових підходів до адміністрування державного і комунального секторів є актуальними для науковців і практиків, про що свідчать причини виникнення світової фінансової рецесії, зокрема порушення фінансової рівноваги, недостатня ефективність механізмів державного управління в умовах фінансової глобалізації. Вагому роль у відновленні рівноваги бюджетної системи, посиленні її стійкості до зовнішніх факторів, відіграє державний фінансовий контроль, у тому числі внутрішній аудит. Нині певною мірою розроблено та запроваджено в процес бюджетного планування основні принципи програмно-цільового методу, однак з метою суттєвого підвищення рівня державного регулювання у сфері видатків бюджету необхідним є удосконалення теоретичних засад та методологічних положень зазначеного методу з урахуванням як зарубіжного, так і вітчизняного досвіду з цього питання. З метою підвищення обґрунтованості прийнятих управлінських рішень важливим є здійснення комплексної оцінки наслідків передбачуваних і про-

ведених заходів бюджетної політики. У сучасних умовах розвитку доцільним є посилення ступеня взаємоузгодженості результатів діяльності головного розпорядника коштів із бюджетним плануванням. Застосування у бюджетному процесі даних щодо результативності програм, як дієвого інструменту підвищення ефективності бюджетної політики, сприятиме переходу до фінансування за принципом якісного виконання бюджетними установами завдань відповідно до пріоритетів розвитку галузі. Вагомим є здійснення моніторингу бюджетних програм з метою визначення стану її виконання, відповідних заходів, спрямованих на підвищення рівня ефективності бюджетних програм. Встановлення критеріїв оцінки результативності використання бюджетних коштів, ефективності впровадження програми набуває особливої актуальності в умовах необхідності проведення оптимізації видаткової частини бюджету. Методологічні засади оцінювання рівня ефективності бюджетної програми повинні ґрунтуватися на застосуванні системи критеріїв визначення соціально-економічної результативності, ефективності використання бюджетних коштів, які доцільно здійснювати на етапі планування та за результатами реалізації програми, що забезпечить розвиток інституційного середовища механізму прийняття рішень щодо виконання програми у наступному бюджетному періоді та визначення відповідного обсягу бюджетних призначень. Важливим також є формування головними розпорядниками коштів інформації про досягнення запланованої мети, завдань та результативних показників, запровадження механізму оцінки ефективності бюджетної програми. На цьому етапі економічного розвитку у провідних країнах простежується тенденція до перетворень системи управління бюджетними видатками шляхом підвищення рівня її ефективності та результативності з метою спрямування обмежених бюджетних ресурсів на виконання пріоритетних завдань державної політики. Під час формування відповідних інституційних умов подальший розвиток програмно-цільового методу, може стати важливим фактором ефективності бюджетних видатків та підвищення рівня результативності бюджетного процесу. Розробка стратегії і програми соціально-економічного розвитку повинна виходити з формування порядку планування бюджетних асигнувань та відповідно до бюджетних обмежень, підвищення якості фінансового управління головних розпорядників бюджетних коштів [4; 8].

У сучасних умовах розвитку економіки країни, коли підвищується роль держави в регулюванні економічних процесів, особливо важливо визначити основні напрями видатків бюджету для забезпечення суспільного розвитку. Важливу роль відіграє бюджет у вирішенні соціальних проблем на основі удосконалення механізму фінансування закладів соціальної сфери, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення. У перерозподілі вартості між сферами суспільної діяльності, територіями, окремими групами громадян для задоволення суспільно необхідних потреб полягає основна регулююча роль бюджетної системи. Необхідність забезпечення узгодженого функціонування всіх складових бюджетної системи і важливість своєчасного вирішення соціально-економічних питань призводять до того, що бюджетний процес виступає як об'єкт державного регулювання. Удосконалення механізму бюджетного фінансування науки, державної системи підготовки і перепідготовки кадрів для галузей економіки, використання пільгового податкового режиму в частині оподаткування прибутку від реалізації нових видів продукції та інших ефективних бюджетних заходів дозволяє стимулювати наукові відкриття, технічні досягнення. Бюджетна система є одним з основних інструментів регулювання соціальної, виробничої, інвестиційної, регіональної, зовнішньоекономічної та інших сфер діяльності країни. Особливого значення бюджетна політика набуває на стадії економічних перетворень. Обсяг і структура дохідної і видаткової частини бюджету здійснює суттєвий вплив як на певні галузі, так і на економіку в цілому. Від рівня оптимізації обсягів і структури дохідної та видаткової частини бюджету залежить рівень економічного зростання держави. Взагалі бюджетне регулювання повинно бути спрямовано на реальне економічне зростання у будь-якому районі, місті, області, державі в цілому. Бюджетний механізм має забезпечувати бюджетне регулювання держави, відображати певну спрямованість бюджетних відносин на виконання економічних і соціальних завдань на конкретному етапі розвитку держави. Державне регулювання економічної та соціальної політики здійснюється завдяки бюджетному механізму, який включає процес перерозподілу вартості валового внутрішнього продукту. Перспективне бюджетне планування як одна з основних складових державного регулювання економічного і соціального розвитку надає можливість підвищити керованість бюджет-

ного процесу та якості розробки і реалізації бюджетної політики.

Перспективне планування державного бюджету потребує наявності ефективної системи стратегічного планування діяльності головних розпорядників бюджетних коштів. У систему бюджетного планування необхідно запровадити складання щорічних доповідей про основні напрями та результати діяльності головного розпорядника бюджетних коштів. Здійснення бюджетної програми з метою досягнення визначеної мети має поєднувати якісне державне управління та ефективне використання бюджетних видатків. Запровадження системи стратегічного планування на рівні головного розпорядника бюджетних коштів, бюджетних установ дозволить підвищити ефективність функціонування системи управління державними фінансами, покращити якість надання державних послуг населенню. Програмно-цільовий метод планування видатків є ефективним інструментом регулювання суспільного розвитку. Обґрунтовано доцільність використання інституційного підходу щодо розкриття економічної сутності та ролі програмно-цільового методу в системі бюджетного регулювання. Подальше впровадження програмно-цільового методу у бюджетний процес надасть можливість визначити результативність діяльності головного розпорядника бюджетних коштів щодо розвитку відповідної галузі соціальної сфери та економіки. Становлення та розвиток програмно-цільового методу у бюджетному процесі супроводжувалися структурними перетвореннями механізму фінансово-бюджетної політики країни. Поступово відбувалось запровадження основних складових цього методу, їх адаптація до особливостей розвитку бюджетної системи країни. Водночас доцільним є подальший розвиток програмно-цільового методу, важливим є розширення переліку елементів методу такими складовими як моніторинг та оцінка ефективності виконання бюджетної програми, забезпечення прозорості інформації про бюджет, запровадження механізму середньострокового бюджетного планування.

ВИСНОВКИ

Бюджетна політика є одним з дієвих інструментів забезпечення макроекономічної стабілізації та подальшої активізації економічного зростання. Використання інструментів бюджетної політики щодо підтримки системних перетворень фінансової складової суспільного розвитку має здійснюватися з урахуванням

впливу сукупності економічних, інституційних та соціальних факторів. Бюджетна політика у наступних бюджетних періодах має формувати сприятливі умови для підвищення рівня розвитку людського капіталу як ендогенного фактору забезпечення інтенсивного економічного зростання. В сфері бюджетного забезпечення програм соціального захисту актуальним та необхідним є удосконалення інструментарію адресності надання соціальних пільг з упорядкуванням категорій і верифікацією їх отримувачів. Ефективність управління видатками державного бюджету, в певній мірі, залежить від якісного рівня розробки та кількості бюджетних і державних цільових програм. З часу інтеграції програмно-цільового методу у бюджетний процес їх кількість зростала щороку, що обумовило потребу збільшення частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через бюджетну систему. Важливим є підвищення бюджетної результативності та дієвості впливу інституційних бюджетних механізмів на розвиток галузей економіки. Потребується подальша оптимізація головних розпорядників коштів та кількості бюджетних програм для планування та виконання програм, тільки тих, які відносяться до основних функцій та завдань головного розпорядника коштів. Важливою функцією держави є досягнення стійкості, динамічності та збалансованості процесів економічного зростання, при врахуванні характеристик сталого суспільного розвитку. Бюджетна політика визначає місце й роль держави в регулюванні макроекономічного зростання, виступає ефективним інструментом реалізації економічної політики країни. Від показників результативності бюджетного механізму значною мірою залежить ефективність здійснення державного управління в країні. Середньострокове бюджетне планування є інструментом формування послідовної та виваженої бюджетної політики держави. Бюджетні ресурси є джерелом суспільного розвитку, забезпечують реалізацію суспільно важливих проєктів, зростання бюджетного потенціалу, формування відновлювальних процесів з урахуванням вітчизняних особливостей та циклічності економіки. Бюджетна політика, що коригується відповідно до суспільних потреб, дозволяє забезпечити динамічне збалансування та узгодженість бюджетних відносин, адаптацію економічної системи до внутрішніх та зовнішніх викликів. Інституційний розвиток бюджетної системи країни має забезпечити удосконалення системи управління державним боргом з урахуванням

довгострокових пріоритетів економічного розвитку країни.

Література:

1. Бюджетно-податкова політика у системі регулювання економіки: монографія / І.Я. Чугунов, Т.В. Канєва, М.Д. Пасічний та ін.; за заг. ред. І.Я. Чугунова. К.: Глобус-Пресс, 2018. 354 с.
2. Чугунов І.Я., Козарезенко Л.В. Державне фінансове регулювання розвитку людського потенціалу. Вісник КНТЕУ. 2017. № 3. С. 116—132.
3. Чугунов І.Я., Макогон В.Д. Бюджетна стратегія в умовах економічних перетворень. Вісник КНТЕУ. 2018. № 5. С. 5—18.
4. Чугунов І.Я. Бюджетна стратегія суспільного розвитку. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2021. 532 с.
5. Чугунов І.Я., Самошкіна О.А. Видатки бюджету в системі державного регулювання соціально-економічного розвитку країни. Вісник КНТЕУ. 2019. № 2. С. 103—121.
6. Budget policy of social development. Chugunov I., Kaneva T., Pasichnyi M. and other. General editorship Chugunov I. Scientific Route. Tallinn, Estonia. 2018. 348 p.
7. Chugunov I., Makohon V. Budgetary projection in the system of financial and economic regulation of social processes. Baltic Journal of Economic Studies. Vol. 6. 2020. № 1. pp. 130—135.
8. Chugunov I., Makohon V. Fiscal strategy as an instrument of economic growth. Baltic Journal of Economic Studies. 2019. Vol. 5. № 3. pp. 213—217.
9. Chugunov I., Makohon V., Markuts Y. Budgetary policy of the emerging countries in conditions of institutional transformations. Problems and Perspectives in Management. 2019. Vol. 17, Issue № 4, pp. 252—261.
10. Jorda O., Taylor A. The time for austerity: estimating the average treatment effect of fiscal policy. The Economic Journal. 2016. № 126 (590). pp. 219—255.

References:

1. Chuhunov, I.Ya. Kanieva, T.V. and Pasichnyj, M.D. (2018), Biudzhetno-podatкова polityka u systemi rehuliuвання ekonomiky [Fiscal policy in the system of regulation of the economy], Hlobus-Press, Kyiv, Ukraine.
2. Chuhunov, I.Ya. and Kozarezenko, L.V. (2017), "State financial regulation of human potential development", Visnyk KNTEU, vol. 3, pp. 116—132.
3. Chuhunov, I.Ya. and Makohon, V.D. (2018), "Budget strategy in the context of economic transformation", Visnyk KNTEU, vol. 5, pp. 5—18.
4. Chuhunov, I.Ya. (2021), Biudzhetna stratehiia suspil'noho rozvytku [Budget strategy of social development], Kyiv.nats.torh.-ekon. un-t, Kyiv, Ukraine.
5. Chuhunov, I.Ya. and Samoshkina, O.A. (2019), "Budget expenditures in the system of state regulation of socio-economic development of the country", Visnyk KNTEU, vol. 2, pp. 103—121.
6. Chugunov, I. Kaneva, T. and Pasichnyi, M. (2018), Budget policy of social development. and other, Scientific Route, Tallinn, Estonia.
7. Chugunov, I. and Makohon, V. (2020), "Budgetary projection in the system of financial and economic regulation of social processes", Baltic Journal of Economic Studies, Vol. 6, no. 1, pp. 130—135.
8. Chugunov, I. and Makohon, V. (2019), "Fiscal strategy as an instrument of economic growth", Baltic Journal of Economic Studies, vol. 5, no. 3, pp. 213—217.
9. Chugunov, I. Makohon, V. and Markuts, Y. (2019), "Budgetary policy of the emerging countries in conditions of institutional transformations", Problems and Perspectives in Management, Vol. 17, Issue 4, pp. 252—261.
10. Jorda, O. and Taylor, A. (2016), "The time for austerity: estimating the average treatment effect of fiscal policy", The Economic Journal, vol. 126 (590), pp. 219—255.

Стаття надійшла до редакції 11.06.2021 р.

ПЕРЕДПЛАТА

ВИДАННЯ МОЖНА ПЕРЕДПЛАТИТИ З БУДЬ-ЯКОГО МІСЯЦЯ!

— ЧЕРЕЗ РЕДАКЦІЮ (ТЕЛ. 458-10-73);

— ЧЕРЕЗ ДП "ПРЕСА"
(У КАТАЛОЗІ ВИДАНЬ УКРАЇНИ);

— ЧЕРЕЗ ПЕРЕДПЛАТНІ АГЕНТСТВА